

[Orla Møller.]

ejendom forhindrer udnyttelsen af et rekreativt område, fordi han ikke vil sælge. Lignende bestemmelser findes i øvrigt i den øvrige planlægningslovgivning. Udelades denne begrænsede ekspropriationsbestemmelse af lovforslaget, vil man kunne risikere, at tusinder af skattekroner, brugt til erhvervelse af omkringliggende arealer, er spildt. Derfor må den med.

Det er med tilfredshed, at vi i socialdemokratiet har mærket os regeringens planer om at lade udnyttelsen af rekreative arealer varetage af almennyttige selskaber og foreninger. Vi må være af den opfattelse, at intensiv, kommerciel udnyttelse af de begrænsede rekreative ressourcer må forhindres, ligesom vi lægger vægt på, at man ad denne vej får midler til at skabe alternative muligheder til den traditionelle sommerhusbebyggelse, der jo er meget arealkrævende i forhold til den korte benyttelse, der som oftest gøres af sommerhusene.

Jeg skal derefter vende mig til forslaget til lov om sommerhuse og camping m. v. Dette forslag tilsigter navnlig at regulere den erhvervsmæssige udlejning af sommerhuse og arealer til camping. I udlandet har man set skrækkelige eksempler på, hvordan erhvervsforetagender har opkøbt store arealer af rekreativ værdi for at opføre sommerhuskolonier med henblik på udlejning. Sådanne erhvervsforetagender føler selvsagt ikke en social forpligtelse til at holde priserne på omkostningsniveauet. Her i landet vil der tilmed være fare for, at hidtidige helårsbeboelser i mindre by- og øsamfund erhverves samlet med henblik på en sådan kommerciel udnyttelse. Vi får nok engang i løbet af den næste eller den næste uge igen lejlighed til yderligere i folketinget at drøfte nogle af alle de problemer, der hænger sammen med dette.

Efter forslaget kræves der en særlig tilladelse til erhvervsmæssig udlejning til sommerbeboelse o. lign. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at ordet erhvervsmæssig kan forstås således, at den, der ejer ét eller to sommerhuse, i almindelighed er fritaget for kravet om tilladelse, og at tilladelser kun tænkes meddelt i stærkt begrænset omfang og som regel kun, hvis den pågældende virksomhed tænkes udøvet på almennyttigt grundlag.

Det er naturligt og hensigtsmæssigt, at også campingpladser omfattes af lovforslagets tilladelsesordning. Men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det, der har været fremme i pressen om, at der nu skulle foretages restriktive indgreb over for hele campinglivet, er en fuldstændig misforståelse. Campingpladser vil fra et kommercielt synspunkt være lige så tillokkende som sommerhuskolonier, men på den anden side må det vel være meningen at meddele tilladelser i et noget videre omfang, hvilket også synes at fremgå af bemærkningerne til forslagens § 2 om delegation af boligministerens beføjelse til amtsrådet. Samtidig kan tilladelserne betinges, således at man f. eks. kan sikre rimelige priser, og i denne forbindelse må man se hen til fremkomsten af det landsdækkende campingreglement, som lovforslaget giver boligministeren beføjelse til at udstede. Jeg føler mig overbevist om, at det vil komme til at indeholde regler, der vil forbedre forholdene for landets mange campister.

Ud over den erhvervsmæssige udlejning omfatter tilladelsesordningen også visse former for ikke-erhvervsmæssig langtidsudlejning. Formålet med disse bestemmelser er at forhindre omgåelse af lovgivningen fra 1959 om erhvervelse af fast ejendom. For så vidt angår camping, har bestemmelsen dog også et andet formål, nemlig at hindre uønsket stationær opstilling af campingvogne uden for sommerhusområder og campingpladser. Lovforslagets regler om regulering af selskabers og foreningers adgang til at erhverve ejendom til rekreative formål stopper et efterhånden velkendt hul i lovgivningen om erhvervelse af fast ejendom. Navnlig misbruget af aktieselskabsformen til erhvervelse af sommerhuse bringes hermed til ophør.

Et yderligere regelsæt i lovforslaget har til formål at sikre, at jorden i sommerhusområder benyttes til sommerhuse og ikke til spekulation. Man har forestillet sig den situation, at et kapitalstærkt foretagende opkøber store arealer inden for de udlagte sommerhusområder. Jorden bliver ikke udnyttet og videresolgt, men gemmes, til der opstår knaphed det pågældende sted. Derved vil priserne stige ganske betydeligt. I sådanne tilfælde skal boligministeren kunne meddele et udnyttelsespåbud, hvorefter